

Годишънъ абонаментъ
4 лева.

ОБИДЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ
по сп. раз. и мн.к.
брой 5 ст.
ръчна продажба.

НИШАВА

Седмиченъ в-къ

Редакторъ – Стопанинъ: М. Хаджиевъ.

Всичко шо се отнася до в-къ:
ръженици, писма, пари и пр.
ла се адресиратъ до редакция
въ „НИШАВА“ – Царибродъ.

За членъ дописки се излага

Ръкописъ не се връщатъ

Напечатанъ текстъ не се връща

Пресни бомбони

ШОКОЛАДЪ НЕСТЛЕ ОТЪ РАЗНИ
ВИДОВЕ, ЩЕ НАМЕРИТЬ
САМО ВЪ СЛАДКАРИЦАТА НА
ХРИСТО ТРДРРРВЪ – ЦАРИБРОДЪ.

Царевица.

Извѣстваме на интересуващи се, че въ
досегашния складъ
на комитета въ гр. Царибродъ, депозирахме
1-во качество ЦАРЕВИЦА, която продаваме
съ най износна цена.

Съ почитание:

Д. Атанасовъ.

ЦАРИБРОДСКИ ГРАДСКО-ОБЩ. СЪВѢТЪ.

3.

Въ минадитъ днъ статии,
на това място, ние напра-
вихме понърхностъ прѣ-
гледъ изъ живота и полза-
та отъ предицествуващи
общински съвѣти и тѣхните
постояни присъствия, а сега
ще кажемъ нѣколко ду-
ми за дѣлата и полезностъ
на сегашния съвѣтъ –
крѣпителъ на постоянното при-
сѫствие въ общината ни.

На 12 февруарий 1912 г.
царибродските граждани да-
тоха съ своето доцѣре,
мандатъ на сегашната чле-
нове отъ общ. съвѣтъ да
направляватъ интереситъ на
града за 3 години, като
хранеха и най голѣма на-
дежда. Въ периода на тия
три години се изредиха днъ
постояни присъствия, се
изъ срѣдата на този съвѣтъ.

На 8 февруарий т. г. из-
тичаше мандата на този съ-
вѣтъ и съгласно закона прѣ-
стоеше изборъ за новъ със-
тавъ, обаче, събитията на-
ложиха и стария съвѣтъ е
накъмърено въ общината,
а това нѣщо заприлича, как-
то ризата на нѣкой огочаръ,
който я носи съ всички и
салтанатъ по 6 мѣсека.

Сега, до колко тѣ сѫ би-
ли полезни за интереситъ и
напрѣдъка на града, граж-
даните сѫ достойни да прѣ-
ценятъ това. Обаче, ние до-
пускаме, че всичко вършено
отъ постоянното присъствие
не е съ знанието и съгласи-
ето на цѣлокупния общ. съ-
вѣтъ, който е такъвъ само
на книга, а не и на дѣла.

Нестѣзнателно носи морал-
ната отговорностъ единъ бо-
щински съвѣтникъ за дѣла-
та на кмета и помощника,
когато по $\frac{1}{2}$ година не се
учреждение.

ника да заседание въ общи-
ната и влезне въ ролята си
иъ този градски домъ, гдѣ
то особено сега, сѫ нужни
вѣквидни рѣшения, кои-
то като закрила да облегчая-
ватъ болките на страдаю-
щите граждани; общински-
тъ имоти не само да се за-
пазятъ, а и разхубавяватъ
и пр. Тъкмо сега ние виж-
даме противното: никакъ
не се обрѣща внимание
за нуждите на града и
гражданите; каквото е и
мало създадено, макаръ и
оскѣдно, постепено се руши,
безъ да се вземе иници-
атива за подобряние на иѣ-
що; при официални тѣрже-
ства, градския и домъ не-
изима приличното участие,
което здѣ ни атестира мѣст-
ните граждани: както и
хладното посрѣдане, на вид-
ни лица и комисии, дошли
въ града ни за прѣглаѣдане
на разни и належащи по-
добрѣния на града Слѣдъ
ти бѣствия отъ наводнения
и пр. и пр.

Това всичко показва, че
хората сѫ се наредили наѣ
общинската каса само за
лични интереси и прѣжи-
вания, безъ да мислятъ
понататъкъ за иѣщо.

Официални дани ни ка-
затъ, че се вършили и
безакония, за които нѣща
били вече образувани слѣ-
дствени дѣла; събираніи об-
щински доходи безъ да сѫ
постижвали като редовенъ
приходъ въ общ. каса; про-
давани разни трофеи, токе
доходи съ неизѣстенъ край
и тѣмъ подобни некрасиви
и не пристойни дѣла вър-
шени въ едно официално

Сега, когато всички други общински съвети поеха мандата на ликвидиралите комитети за общ. прѣвидливост и зеха пушнатъ мѣри за запазване гражданите си от грабливи експлатори, и тукъ ние виджадеме прѣстъпна немарлиосът. Общината има законо право да държи въ ръцѣ си юздитъ и цѣлата търговия съ артикули отъ Гва необходимост, стига ако има само това желание, обаче ние виджадеме да се чака само края на мѣсецъ за да се разпиши вѣдомостъ за заплата и нищо друго. Ако се заинтересува чонѣкъ и провѣри каква е вѣдомостъ за заплатитъ на общинските служащи, ще види, че тя е прѣгълнена съ общ. служащи—персоналъ по члененостъ равенъ на министерско учреждение, обаче, когато отидешъ и потърсишъ итъкъто за работа въ общината—тъкмо обратно—прѣзин стани.

Това до тукъ, тъй наглъдно изложено, допускаме до сега да не се е знаило отъ г.-да общ. съветници, а сега вече всичко става ясно и ясно, то въ знакъ на гражданска доблестъ не имъ остава друго, осинъ съгласно забѣлѣжката на чл. 44 отъ Закона за гр. общини, да се събератъ въ общ. канцелария и поискатъ смѣтка отъ отговорнитѣ, а за да оправдаятъ своето довѣрие прѣдъ избирателитѣ си и западатъ моралната си честь, да си подаватъ единодушно оставкитѣ, за да искачатъ своя бламъ и простишъ за всички неправди.

Дѣлжностъ се налага и на респективните власти да се поставятъ на мѣстото си и исклѣдватъ, какъ систѣма-

тично е нарушенанъ чл. 41 отъ закона за гр. общини, който членъ категорично опредѣля сесията на общ. съвети. Нѣка се исклѣди и ще се установи, че има съвѣтници, които още не сѫ никани на заседание, а протоколната книга не седи и въ общината, а се поси отъ кѫща пълъ кѫща изъ домо-нетъ на съвѣтниците, съ молба да се подпишватъ инициативи протоколи безъ всѣ каква критика. Допускаме да има доста протоколи и не приподпишатъ отъ нужното число съвѣтници.

Понеже закона е категориченъ и прѣдвижа редъ за управление на една община, за която цѣлъ за-дължана да приеме помѣщение, за цѣлътъ ако не ма събъстено, а чл. 45 строго опредѣляне законитѣ решения на единъ съвѣтъ, то ние съмѣтаме, че сегашния общ. съставъ неотговаря на истинските нужди на града; далечъ е отъ сноето назначение и е отъживиель своя мандатъ, а като такъвъ, той вече не трѣбва да функционира.

Край.

12.VIII 1915 год.

Хумонностъ, или —безчовѣчие въ това!

Въ резултатъ на едногодишното кърваво сѣлънение между Европейските държави—за национално обединение и господствующо надмощие—подвzetата идея отъ страна на четвортото съглашение, респективно тая на Русия, която за сега тѣри и най-голѣми поражения, за възобновяване Балканския съюзъ, не може освѣнъ да радва всѣкиго

единого, който милѣ за подобно едно единение на отдалитѣ малки държавици на Балкана.

Тази идея, повторяме, е на прѣкъ погледъ високохуманна и членоѣколюбива, съ условие, обаче, ако ти произтича, или си води началото, отъ желаниято: да се изпреде миръ и съгласие между родствени покръвъ и потекло народност и да запази по този начинъ и по-нататъкъ придобития имъ самостоятелъ и политически животъ—стъ войни и кръвъ—отъ по-рано.

Огъ кое становище и по какви съображения е продиктувана тая идея—това, може-би, ще стане тъй ясно слѣдъ нѣколко прѣмѣ, както що смисъла на подобна такава идея прѣди 2 години ни се усниси еднакъ тогава, когато прѣнаститѣ отъ часъ

—съ толкова скжни жертви—мѣста се разграбиха отъ сърби, гърци, ромѫни и турци, а великодушнитѣ, ужъ, монарси на истото това съглашение потряха ржцѣ и тъй хладнокръвно гледаха на погинващата, величава ишакъ, България....

Сега, обаче, до като не стане това късно, дѣлътъ се налага на всички ни, а най-много на ржководителитѣ на политиката, да не се опинимъ толкова много отъ подобни идеи. Нека прѣдположимъ за минутка, че подвzetата тая идея има и отрицателни резултати и инакъвъ смисъль.

Ако ти е насочена не толкова съ оглѣдъ да по-

мирива и споразумѣва не-примирии и враждущи братски народи, а по-скоро да възвѣте тия послѣднитѣ въ общата война, та съ цѣната на своята кръвъ да изкупватъ отново грѣхонетѣ си; а още повече, ако тълько искатъ въ намѣсването на България въ тази война находа на послѣдната—цѣли да я вмѣкне и вкара отново да воюва: за да придобие тия земи, която ги бѣ извоювала тъй храбр прѣдъ 2 години—въ такъвъ случай, тази идея е и прѣстъпна и осаждителна; защото да газишъ отново изъ еднакъ засъхналитѣ дери на кървата си, да тѣпчишъ и ронишъ мрътвите тѣла на неразложенитѣ си още скжни рожби, за да се въвирашъ въ окопи съ цѣлъ: да откупувашъ ония скжни права и земи, признати отъ Лондонски и Петроградски договори отъ по-рано—това би било и светотатство и кощунство, и осквернение..., и какво ли не още?

Нашиятъ отечественъ дѣлъ е изпълненъ до край—ни не сме останали незадължени дори и съ цѣната на капка кръвъ още... А като е така, слѣдва да бѫдемъ компесирани и въз наградени не, ами да ни се даде това, което по право е наше—съ цѣлъ да се за-

якатъ и врѣзкитѣ занадълъ съ непримириимъни иначе съсѣди—безъ оглѣдъ на какви и да е други условия и ангажименти.

Така поставена цѣлътъ, която прѣслѣдва четвортото съглашение, би била отистина хуманна и членоѣколюбива; и би допринесла много за сближение на Балканските народи, отъ една страна, иза прѣмахване недовѣрието отъ страна на послѣднитѣ—особено пѣкъ отъ България—къмъ бѫдещите замисли и идеи на великитѣ тия сили, отъ друга страна.

Георги п. Николовъ.

Гранати и шрапнели.

(Скици и картини отъ бойното поле—
1912/913 год.)

Тъкмо що стапихме въ първите позиции,
Вечерь и въкопи калини се отбиха,
В'редове вериги, морнатъ войници—
Близу срѣзу турцитъ се настаниха.

Рано заранъта, възседналъ командира
Коя си, ме вика списъци да му правя:
Дѣ, кон, кадѣ сѫ... тукъ—тамъ катъ спира
Се, да ги описвамъ, глупий, ме заставя!

Турцитъ—отвѣлъ Тунжа—ни сърѣха,
Почнахъ с'гранати често да ни цѣлятъ...

Перви тѣ, о стражни менъ ми се видѣха!
Бѣгаше дружини съсона си въпровала...
Другиму—цѣляща тази се граната
В'него—въвъ корема бѣше се пръснала...
18/X 912 год. Блюютъ Смилчъ.

Два часа сраженъ, само отъ гранати,
С'турцитъ жестоко бѣше се почнало.
„Бось—тепе“ трепери, сѣкашъ че се клѣти.
Цѣлото поле се околь уехтяло!...

Нашиятъ дружиненъ, с'опнати си нерви,
Псуваще, ругайше ротни командирни,
Писаритѣ—насъ—изъ гѣститѣ резерви:
Списъци и тозъ пѣтъ нѣкакви си дирни!

Строгий командиръ му рече, катъ замина
С'сона си: „какво се сираншъ ти тѣлѣва?
Лудъ ли си?, и дѣ е твоята дружина?“

Дръпна го, покеде нервно за ухoto
Той и, дѣтъ се бѣйше негова дружина,
Рече му: „сложи се, тукъ ти е мѣстото“
„Бось—Тепе.“ 28/X 912 год.

* *

Сутринъ и мъгла се гѣста поточила,
Тъкмо отъ онѣзъ гърмежи, наблюденъ я
Турски що за малко бѣше ни укрила,
Почватъ се безцѣли тутакси сраженъ:

Глупий, на дружината ни команда,
Качва се на коня си и се отправя
Право изъ окопитѣ да ревизира
Хората—за списъци да се разправя!

Турски патруулъ му залпове открива...
Коя му, отпуснатъ Бѣгаше ли диво,
Диво... а пѣтъ той въкопитѣ се скрива,
Други—въвъ това зазързано сраженъ

Обратното: е ли насочена тая идея съ огледъ за постигане свои амбиции и желания, та дори това да костува и затинването на коя да е отъ Балканските държави, отъ подобна кървава търговия съдъстъта не може да не се възмути още понече, недовършието къмъ авторитет и инициаторитет на подобни идеи ще вземе пръхъ.. и кърваниятъ разпри между отъдълните—враждущи и безъ това—съсѣди на Балкана не магатъ да не доведатъ до нови погроми и катастрофи, прѣдъ които вслекътъ монарси да започнатъ да потриватъ пакъ ръжъ....

А отъ като имаме вече прѣдъ видъ изявленето на Ромънския печатъ—че тъ били достатъчно изарѣли, за да не позволятъ никому да раздава тъхна собственост—отъ една страна; категоричното и прѣдизвикателното дори отхвърляне прѣложението на четвърто то съглашение отъ Гърция, отъ друга и уклончивого—и все пакъ подъ резерва и съ извѣстни условия—възприемане това прѣложение отъ Сърбия, отъ трета страна. Въ края на краишата, повтори се, ако ние, въпрѣки всичко туй, се хърлимъ като опиниени по тан идея, верѣдъ новото си стълкновение съ съсѣдъ ни, не ще можемъ отъ да не се настъпимъ на по-ранните изпитни.. и въ недоумѣние да не започнемъ пакъ да се запитваме: отъ хумани, или безчовѣчни съображения и мисли бѣ продуктувана идеята за Балканското споразумѣние и онай за доизплащането-раннина дългъ на България, срѣщу даденитетъ отъ нея

толкова скъпи жертви, за съмѣтка на свѣдѣтъ ѝ, или не?

Имаеки пакъ прѣдъ видъ всичко туй, по-добре ще е да избѣгнемъ да търсимъ равносѣтка въ сегашния моментъ—и съмѣтъ ако, подъ видъ хуманностъ, се води подобна кървава търговия съ нась, пакъ за чужда съмѣтка—отоколкото да чакаме да се уѣримъ въ дезигравицето това от послѣдното вече влѣземъ въ войната и се настъпимъ на нови бѣдствия и напасти..... защото „чуждото си е чуждо“, знае се, и, кога и да е, ще бѫдемъ и ние сѫщо тъй зрѣли и умни, както нашите съсѣди: за да повърнемъ обратно заграбените ни отъ тѣхъ земи!

Българското царство нѣ единъ пътъ е ограбено и плячкосвано, ала то, отъ друга страна, и никогашъ не е оставало за всѣкога въ ръжъ на плячкаджиите—и, макъръ и слѣдъ 500 години дори, все пакъ е успѣвало да се повръща и прибира отново въ своите граници.

И его звѣщ напитъ съсѣди—ако не поумѣятъ и на врѣме и доброноло не ни оставятъ ограбеното и плячкосаното прѣди 2 години, кога и дѣ, не сѫ знаять, че скъпо щѣ заплащать за своето въроломство и коварство, съ което си послужиха—подъ сѫщата тая идея за хуманностъ, или безчовѣчие—прѣди 2 години.

Търси

се подъ настъпъ смъстотглажда Къща
Споразумъ при Г. Миневъ—книжъ

и въвътъ резултатъ на глупа тазървъзъ—
Горкий, че умръ.. не е л' за съжален'е?
Бююкъ—дюлюкъ. 10/XI 912 год.

Тъмно и посрѣдъ нощта сѫ се прѣнали
Ротитъ—насягътъ въредове, вериги...
Дѣ ви е дружинъ? дѣ сѫ ви подбрали?
Строгий командиръ ни питаше—запри ги?...

Спри ги бе, майоръ ли си ти, или що си?
Дѣ? да ги изтрепътъ ли си ги отправилъ,
Викаше подири му с'тъзи си въпроси,
Къвъ си ти? забуката ли си забравилъ?....

Дѣ се е дружината ти отцѣпила
Вътъзи прѣдприета обща демонстрацъ,
„Глуши?... не виждашъ че сей изгубилъ!“
И въвътъ резултатъ на тая суматоха,
Нѣколко, нагубили се, ни другари

Вътъмното избити, ранени бидоха....
Суфуладе Гъброка. 20/XI 9 2 год.

Движатъ се обозни кола и муниции,
Цѣлото поле се бѣше замръжило—
С'ранени и болни, паднали войници,
Струпове добитъкъ бѣ се зачернило...
Нѣколко войници наши наседали,
Чулѣхъ се: с'какво ли ще се забавяватъ?
Вълната отъ овчи кожи сѫ стригали
Тѣ... и на единъ сълдатъ я подаватъ.

— „Вълната и тѣзи тондкори, тигани,
Черги и килими—питаше войника
Съзъ командиръ дружинъ, настъбрани,
Сложенъ въ колъ готови и въчовади—
Дѣ ще, Господинъ Майоръ, да ги закарамъ?
Въкъщи, бѣ простакъ, въкъщи ми, разбра ли?“

15/I 913. С. Азатли

Силна се стрѣла бѣ друга завързала,
Одрина отарель се спламъни обливъ!
Обща се команда, заповѣдъ бѣ дала:
Никой на напрѣдъ че нѣма да отива!
Мене ме дружинъ преща да раздавамъ
Зайнисъ—напрѣдъ да излѣтъ, но укритъ,
Съвѣтъ отъ ротитъ да му прѣдавамъ;
Гилзи и питрони колко сѫ, убити?
Ротитъ се сърятъ: „туй е непонятно...
К'ви сѫ тия глупи съѣдънъ, за Бога?“..
Зная ли?—изля фикъ се, въроятно!
Строгий командиръ дохажка, развѣнуванъ,
И на адютанта си той заповѣда:
Дѣ да е, да каже му, чей арестуванъ,
20/XI 912 год., Скендеръ-Къй.

ХРОНИКА

По случаи общия конгреса на всички печатари изъ царството, който ще се открие утъръ въ с. София, нашият редакторъ г. М. Хаджичевъ заминава утъръ за София.

Наредено е отъ надъ власти щото всички проходящи търговци, съ времено прѣстолзване въ града, около гарата и митницата да посиятъ съ себе си и удостовѣрение отъ респект. окол. началци, съ което да установятъ сноната самоличностъ.

Назначенъ е за земедел. администраторъ при Пловдивската земедѣл. катедра, младия нашъ съгражданинъ г. П. Г. Шипковъ, съ 1890 лв. год. заплата и 40 лв. безочотни.

Прѣместенъ е тъкашния лѣсничъ г. Ал. Петровъ за такъвъ въ Бълградчикъ, а вместо него се прѣместна Петричкия лесничъ г. Ат. Стамболиски.

Произведенъ търгъ на 31 м. м. за продажба на гората отъ мѣстността „Цинциарски ридъ“ е далъ 66 лв. на кв. декрѣтъ или общо 16,500 лв. Търгъ е осигуренъ на Ил. Къстревъ, бившия пикъоръ. Получената цѣна е удовлетворителна и тържатъ книжа съ прѣоратени съ мѣни за утвърждение, за които цѣлъ и Лукавашкия общ. сънѣтъ е държалъ постановление въ сѫщата сноната съмѣтъ.

Тъкашното пчеларско д-во сникна, и на падъ на 16 того, изгънедо събрали съ днешъ редъ: I. какви мѣри да се взематъ противъ болѣста „Гнилецъ“

кonto вързува по кошаритъ и II. прѣобрѣщане д-то въ кооперация.

Четене въ в. Прѣпорецъ брой 167 отъ 11 този съдъното

Едно опровержение.—До редакцията изъ в. НИШАВА е изпратено съдъното опровержение: Г-нъ редакторъ, въ качеството си членъ на изборното бюро въ с. Недѣлчица, дължа да заявя, че писаното въ в. НИШАВА, брой 5 отъ 1 м. какъ учителъ Мартинъ—пълнодѣлъ на бюрото, бѣ пътъ избиратели карти въ избранатото място съ „възможно“ извѣрно. Избирателъ извѣши съ готин карти и гласувалъ—Недѣлчишки общински кметъ Торбенъ.

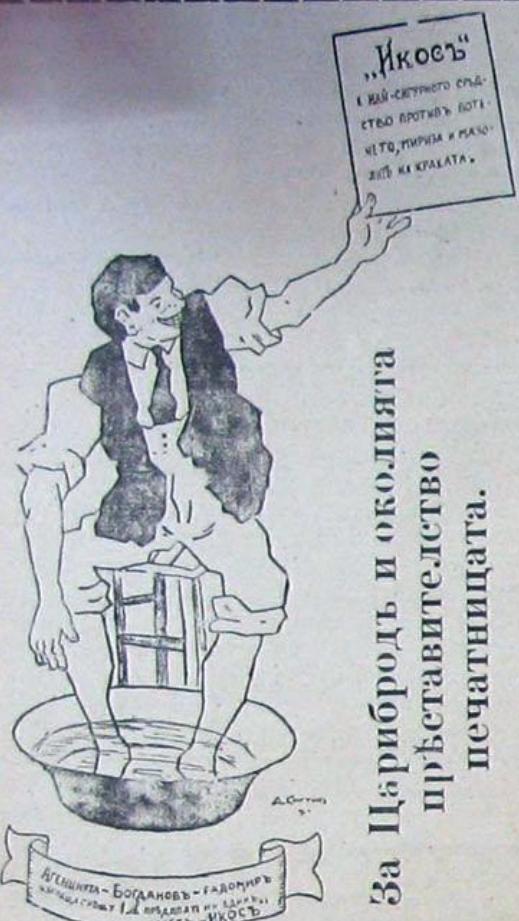
I. Съобщаваме на дописника въ Прѣпорецъ, че до днѣстъ 14 августъ, не е получено опровержение отъ Недѣлчишка кметъ. II. Ние лично познаваме г-нъ кмета, който се именува Величко Тодоровъ, а не Торбенъ и III. Ако той е искалъ да даде опровержение, това щеше го направи въ в. „НИШАВА“ или като видѣнъ Либералъ въ тѣхни в Народни Права.

Нашето убеждение е, че горното е машенация и безъ знанието на г-нъ кмета.

Уволенъ е отъ г-нъ Министъ на вътр. работи Гольмо—Маловска общ. кметъ К. Биджаковъ, за гдѣто се е занимавалъ и съ кръчмарство.

Отъ 201 на 100 лв.

Продава се ловджийска пушка, съ всички принадлежности, при Цонко Илиевъ

За Царибродъ и околните
прѣставителство
печатницата.

Кафеджии, кръчмари и бакали

Ако искате да се снадбите със хубавъ **МАКЕДОНСКИ ЛОКУМЪ** и съ ръзни миризма, както и съ разни видове бомбо и, заповѣдайте въ работилницата **Нещастна Македония** въ гр. Ерменското кафе въ Царибродъ.

Цѣни съ по 5 ст. по доле отъ София.
Съ почитание: ДОБРЕ М. ДАЧЕВЪ

2—5.

Христина К. Николова—Мутанова, „АКУШЕРКА“

Свѣршила девъ годинния курсъ на акушерското училище въ София, съ дипломъ прѣзъ 1897 год., упражнялахъ дългогодишно професията си като градска акушерка въ гр. Лѣковецъ и Коѣжа, и частно въ София и гр. Орѣхово.

По настоящемъ се установявамъ въ Царибродъ на свободна практика.

Съ почитание:

ХРИСТИНА К. Н. МУТАНОВА.

ЗАБЪЛДИКА: Уважаеми майци, ако цѣните и
мильете за здравието си, недѣлите при небрега съ-
вѣтъ и помощта на акушерката.

3—5.

ОБЯВЛЕНИЕ Бивши чиновникъ.

Урѣжлямъ, холатствувамъ, **права справки по отпускане:** писки, теглици, съюни суми, неправилно събрани суми за данъци, по рецириране на имоти и язове, продаване къщи и място, възъби на имоти, наследства, по завещаване имоти, разводи, по застраховки, път задължени отчетности съ суми отъ постаяни комиции, Съмѣтната палата и др. срѣчу прилично възнаграждение.

Написвамъ: искови молби, заявления, договори и проче, срѣчу 50 ст. възнаграждение

АДРЕСЪ: Стефанъ Кръстевъ, ул. „Дунавъ“ № 45. гр. София

Родомъ отъ градъ Царибродъ. 3—5

ПОЕХМЕ

Прѣставителство отъ фабриката на

АСЕНЬ ПЕТРОВЪ & ВЛ. ТРИЧКОВЪ—СОФИЯ,
*, БУЛЕВАРДЪ ДУНДУКОВЪ № 5 *

—Приемаме поръчки на всѣкакъвъ видъ—

металлически, каучукови и емайлози, фими, печати, клишета, номератори, монограми, значки, и вулинки, послѣднитѣ замѣстватъ напълно черенъ восъкъ за прѣпоръчени писма.

Всички държавни и общински учреждения, както и частни лица могатъ испльзува случая и безъ всѣкакви мѣжностии направлять поръчки чрезъ ПЕЧАТИЦАТА ХАДЖЛЕВЪ ЦАРИБРОДЪ, гдѣто при цѣни умѣрени и скоро врѣме ще имать исканати поръчки.

Искате ли да спасите

КРАКАТА СИ

единъ путь за винаги

отъ потъта, миризмата, подсичане и мазола?

Употребете само едно пакетче „ИКОСЪ“ отъ Д-ръ И. Klossе извѣстенъ американски капищитетъ.

По ефикасно отъ „Икосъ“ нѣма за тона, молимъ всѣ, който употребя „Икосъ“ и не се излѣкува коренно, публично да се оплаче. „Икосъ“ нѣма за цѣль „запушване поритъ“, а ги докарва до нормалностъ, следствие на което се изкоренява потъта, миризма и пр. „Икосъ“ служи и като дезинфекционно срѣдство.

Всеко пакетче съдържа начинъ за употреблението на „Икосъ“

ЕДНО ПАКЕТЧЕ „ИКОСЪ“ 1 ЛЕВЪ.

Прѣставителъ на

Агенция—Богдановъ гр. Радомиръ,
за Царибродска околия Печатницата Ц-брдъ.

I-ВО КАЧЕСТВО КЪЛЦАНО КАФЕ се намира за проданъ при читалищния кафеджия.